

Tatt av pen



Mannen gir seg ikke:

— Man går vel ikke på fest og har bestemt seg for å ligge med mannen til vertinnen?

— Det kan man vel! smeller det fra et par kvinner rundt bordet.

I samme sekund går lyset.

Seks kvinner og tre menn blir rolig sittende. Den syvende løper ut på gangen og trykker inn tidsbryteren.

De er i gang med Alvhilds tekst og lar seg ikke affisere. De har vært her før. De har glemt tidsbryteren før. Det er sjette og siste kveld på Norges Litteraturskoles skrivekurs. Ennå gjenstår mange av livets skyggesider, før de skal ta en pils og ønske hverandre lykke til.

Bombe under bordet

— Du kunne la mannen komme tidligere hjem, og la ham sette seg på kjøkkenet og drikke. Har jeg fortalt dere om bomben under bordet? spør kurslederen Jørgen Moltubak:

— Fire menn som sitter rundt et bord og prater, det er ikke spennende. Fire menn som sitter rundt et bord og prater mens det ligger en tikkende bombe under, *det* er spennende. Da kan de snakke om hva som helst!

Forfatterspirene, de fleste rundt middagshøyden, vet at de må regne med å få eventuelle manuskripter i retur med et mer eller mindre hyggelig brev fra forlagets konsulent. Og de er for beskjedne til å stikke hodene frem. Det er litt flaut å stå frem som en som ønsker å bli forfatter, særlig halvveis i livet.

SKRIVESPERRE: Mange sliter med å skrive en tekst hver uke, i tillegg til å skulle mene noe om åtte-ni andre tekster.



SLEKTSDRAMA: Anne vil bruke sin egen slekt i en psykologisk roman.